

“NIT DE REIS”: Una Història Interminable

Un bon dia, o potser una fosca nit, en Jordi Rocosa, un xicot del poble un xic estrafolari i apassionadament rebel però, sobretot, amb una coentor artística contemporània-perifèrica, ens va venir amb el llibre d'en Joan Amades (Festes i Tradicions) obert per la pàgina on es recollia una foto de com se celebrava l'arribada dels Reis, ja fa mofis anys, a la nostra ciutat. La imatge captava el moment en què ses Majestats pujaven per una escala a la balconada de l'Ajuntament per fer la salutació a tots els ciutadans. Diuen que hi havien anys que els tres Reis, per mostrar que eren màgics, hi pujaven sense agafar-se de l'escala.

Volíem transformar i enriquir la festa de Reis en un projecte més ampli que no només fos una desfilada de carrosses. Volíem una Festa Major de i per a tots els infants.

Aquella tradició va ser el punt de partida del que avui coneixem com “NIT DE REIS”.

Cornellà de Llobregat: una ciutat perifèrica que cercava la seva identitat cultural

La recuperació d'aquesta tradició de la festa en cap moment es va fer amb objectius folkloristes. Era una voluntat de respecte al passat i un mitjà de construcció del futur cultural d'uns nous ciutadans que començaven a arrelar-se en una nova ciutat i que necessitàvem, sobretot, ser els joves protagonistes d'aquest futur. Un futur que aquest gener de 1995 complirà els quinze anys.

Tota una caminada des de llavors. A hores d'ara és la festa que més ha arrelat a la nostra ciutat. Una festa que cada any ha aportat nous elements. Ha estat viva i ha evolucionat al costat dels seus ciutadans.

La il·lusió, el treball, els objectius clars, han fet de “NIT DE REIS” un gran centre d'interès on es recollien diferents propostes de com entendre una acció cap al món dels infants. Un centre d'interès sense “piles” ni “controls remots”, sense aventures violentes ni superherois, sense “Mickey” ni “Papa Noël”.

La imaginació, la tendresa, la fantasia, la bellesa, l'art... han estat les constants que aquesta festa sempre ha prioritzat, constants que s'han vestit cada inici d'any —de l'1 al 5 de gener— de tot un seguit de personatges i situacions per començar a explicar el conte, un conte d'hivern, un conte que tan sols el podeu escoltar si veniu a Cornellà.

“NIT DE REIS” ha estat, gràcies a tot un seguit de persones que hi han aportat tota la seva sensibilitat, a una institució com l'Ajuntament, que hi ha posat els mitjans, i a tots els ciutadans que n'han gaudit, una festa nostra. Una celebració “contemporània” dins del món de les festes populars des d'una ciutat, fa molts anys, tossuda i lluitadora que només volia ser al costat de moltes altres que vetllaven per un tractament nou, honest, dinamitzador i educatiu de la cultura dels infants.

Estructura i configuració de “NIT DE REIS”: Personatges, Accions, Espais

La fitxa tècnica, diríem, d'aquesta festa és molt complicada d'explicar pels molts elements que té. Molts d'ells s'han anat afegint de mica en mica, any rere any. D'altres, que en el seu moment van

Ajuntament de Cornellà de Llobregat

Plaça de L'Església, 1 – 08940 Cornellà de Llobregat
Tel. 93 377 02 12 – Fax 93 377 89 00

servir per enriquir certs apartats, han desaparegut amb el pas del temps. Però els puntals, que són molts, es mantenen.

Aquesta festa es va posar en escena, per primera vegada, l'any 1981, amb l'empenta de deu persones. Posteriorment, en alguna de les edicions, hi han estat treballant tres-centes, sempre coordinats per un equip base dirigit pels tècnics de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, que dissenyen les característiques, cada any, de la festa. Els treballs de preparació comencen a la tardor.

En Maginet

Va aparèixer públicament, amb nom propi, a la nostra ciutat l'any 1981, malgrat que fa molts anys actuava en la Festa Major de Corpus fent tan sols jocs de màgia. Va ser en la seva maduresa com a mag quan va decidir dedicar-se totalment a fer de mitjancer entre els tres Reis d'Orient i els infants de la nostra ciutat. Tot l'any observa els estels per endevinar on i com arriben en Melcior, en Gaspar i en Baltasar a Cornellà.

Ningú no sap on viu. Uns diuen que a la Torre de la Miranda. D'altres, que al Palau de Can Mercader. La veritat és que ningú no el veu fins el dia 1 de gener, quan rep a tots els nois i noies a la seva tenda oriental, en el campament que cada any s'aixeca al Pla de Lamaro per preparar l'arribada dels Reis.

En Maginet és una persona amable, sàvia i molt dolça, i també una mica entremaliat i absent quan es capfica amb les seves pocions màgiques.
Un mag de debò.

El Campament Oriental

El 1983, amb motiu de tot un seguit de protestes per part d'en Maginet, es van resoldre els seus problemes d'espai. Va aparèixer a la nostra ciutat el primer Campament Oriental, que acomodava, dignament, els patges reials que avançaven la seva visita per preparar amb en Maginet l'arribada dels Reis. També es va aconseguir que els nois i les noies no haguessin de pujar tots els esglaons de la Torre de la Miranda per donar al Mag, en el seu laboratori, la carta dirigida a Ses Majestats.

Al campament, una tenda plena de fum de colors i d'estels donava la benvinguda a aquells infants que amb ulls de tendresa i amb la ma tremolosa mà donaven, al Maginet, aquelles cartes plenes de paraules, molt ben escrites, i de dibuixos plens de colors.

Aquell primer campament es va instal·lar al pati de Can Vallhonrat. En d'altres edicions, el campament ha voltat per la Plaça dels Enamorats, al Pla de Lamaro, a Can Moritz, al Pla de l'estació del Carrilet, una altre vegada al Pla de Lamaro del barri de Sant Ildefons i, en els últims anys i definitivament, al Parc de Can Mercader.

Va ser l'any 1985 quan aquest espai es va configurar amb uns continguts i activitats que han arribat, bàsicament, fins a les actuals edicions. Els continguts d'aquella ampliació es basaven en la instal·lació de cinc tendes orientals on els infants podien entrar per fer tot un seguit d'activitats relacionades amb la festa: construcció de fanalets per anar a rebre els Reis, narració de contes d'hivern, escriure la carta dirigida a en Melcior, en Gaspar o en Baltasar, tot decorant-la amb sanefes, prendre te, construir joguines...

Al fons del recinte, i molt més gran que les altres, la tenda d'en Maginet: majestuosa i fantàstica.

Els patges i d'altres personatges omplen l'espai donen vida amb les seves dramatitzacions. Una foguera escalfa els visitants. En el temps d'espera per entrar a les tendes es pot visitar el "Zoco" (petit mercat amb productes artesanals) o l'espai dels corrals amb animals de granja.

Tot un espai que neix el dia 1 de gener i que desapareix el dia 5. Cada any hi ha canvis i dissenys nous en la decoració, sobretot als voltants de la tenda d'en Maginet, i a vegades per poder accedir-hi cal pujar a un vaixell per a travessar un llac o passar per un pont o per sota d'una cascada. Les altres tendes variaven els continguts.

L'arribada dels Reis

Dia cinc de gener. Dos quarts i cinc de set de la tarda. Els llums de la plaça s'apaguen, com si les mils de persones, ben expremudetes per no tenir fred, haguessin bufat suament les espelmes que enlluernen l'adéu al crepuscle. De lluny, acompanyada de la nit, la música, com si los boira, va envaint tot l'espai. Es el senyal: l'espectacle comença.

A un cantó, enlairat, apareix en Maginet enmig dels crits de salutació de tots els

—Nens i nenes de Cornellà...! aquestes paraules fan emmudir a tothom. Se l'ha d'escoltar. Cada paraula, cada sospir, cada moviment que fa cal escoltar-lo, cal sentir-lo, cal mirar-lo.

I arriba silenci. En Maginet aixeca els braços cap al cel i pronuncia les paraules màgiques del seu encanten:

El vol del mussol,
la cua del gat
del Baix Llobregat!

Tothom busca, entremig de les finestres que dibuixen els caps de la gent del davant, per on apareixeran els Reis L. com arribaran!

Allà baix, de sobte, es veuen uns patges pintats amb fums de colors. Uns focus il·luminen de purpurina daurada uns altres patges abanderats, a l'altre costat. I la música, que ha anat escampant la seva presència, comença a posar-nos la "carn" de gallina.

De cop i volta, per allà on no s'espera ningú, apareixen, encara lluny, els tres Reis. Els crits de tothom s'afegeixen com notes espontànies a la partitura que s'interpreta.

De mica en mica els Reis s'acosten i arriben on en Maginet els espera. Tots quatre pugen sobre l'empostissat i saluden tots els ciutadans i forasters que han anat a rebre'ls.

L'arribada sempre ha estat un dels apartats més esperats de la festa "Nit de Reis". Cada any l'arribada és diferent però, això sí, l'espectacularitat, la bellesa, la imaginació són regles que sempre hi són presents.

El primer any, el **1981**, van arribar **baixant pel campanar** de la Plaça de l'Església.

El **1982**, enlairats en **globus** entremig dels alts edificis de Sant Ildefons.

El **1983**, sobre el **carrilet a vapor** dels Ferrocarrils Catalans, pocs anys abans de soterrar aquesta línia fèrria al Barri Riera.

L'any **1984**, van aparèixer volant sobre **tres Pegassos (cavalls alats)** a la Plaça Catalunya.

El **1985**, sota **una gran nevada**, al Castell de Cornellà.

L'any **1986**, el **planeta Saturn** va acompanyar els tres Reis fins a La Plaça Sant Ildefons.

El **1987**, va sortir de nou fum de la vella i immensa **xemeneia del Parc de les Aigües**, com a salutació a en Melcior, en Gaspar i en Baltasar.

L'any **1988**, van arribar a la Plaça Catalunya en un **núvol**, tot baixant per una llarga escala.

El **1989**, com el primer any, van aparèixer pel **campanar** de la Plaça de l'Església.

Amb motiu de la inauguració del Parc de Can Mercader, van utilitzar (**1990**) un **vaixell de vela** tot navegant pel llac del parc.

El **1991** van utilitzar un vell **tren a vapor** de Renfe per arribar fins a sota de la Torre de la Miranda.

L'any de les Olimpíades, **1992**, per primera vegada en la història mil·lenària de la nostra ciutat, ens van visitar dins d'un fantàstic **ovni** a la plaça Tarradellas.

Un any després, al bell mig del Parc de la Ribera va aparèixer un **volcà rogenc**, per on després d'una gran erupció van treure el cap amb les seves corones.

L'any següent, el **94**, en Maginet, tot dient les seves paraules màgiques, va transportar els Reis fins a la nostra ciutat dins de **tres bombolles galàctiques** a la Plaça de Sant Ildefons.

I el **1995**, en Melcior, en Gaspar i en Baltasar, sortiren **d'un gran llibre de contes** on els dibuixos que l'il·lustraven, s'animaven i prenien vida per arribar als infants que els esperaven al camp de futbol de la Via Fèrria.

Ja al **1996**, els gran canons de llum cercaven la seva presència en el cel de la ciutat, fins que aparegueren tot volant dins d'un **Helicòpter** que aterrà a la Plaça d'Europa.

L'any **97**, el mateix en que TV3 retransmetia l'arribada i la cavalcada de Cornellà, ses Magestats feien aparició al nostre municipi, al Parc de la Infanta, muntant **tres gran elefants** africans amb els que havien travessat mig món.

L'any següent, una **piràmide de vidre** descendia tot volant, amb els tres Reis dins. Ho feren a la Fira de Cornellà, tot cercant l'altra gran piràmide, la que dona entrada al recinte firal.

I els següent els ciutadans de Cornellà presenciaren una de les arribades més espectacular de totes. Ses Majestats, a bord d'un gran **vaixell de paper**, atracaven a les costes de la plaça de Sant Ildefons, convertides en un mar de paper gràcies al bestiarí marí de la Cia. Sarruga.

I a la fi arribarem a la data màgica, l'any **2000**. I els reis volien retre un homenatge a aquesta xifra mil·lenària. D'alt de **3 carrosses** decorades amb un 0 cadascuna, arribaren a la vora d'en Maginet, que amb un 2 els esperava per formar plegats, el número **2.0.0.0**. Això succeïa al Parc de la Infanta.

Si l'any 1997, els Reis arribaven a Cornellà en elefants el **2001** ho feien dalt de 3 magnífics **dromedaris**, als qui havia guiat en Maginet dalt d'un globus aerostàtic per portar-los davant dels infants a Plaça Sant Ildefons.

L'any **2002** en Maginet complia 20 anys com a astròleg i missatger oficial dels Reis Mags a Cornellà. Per aquest motiu ses majestats arribaren dalt **d'un pastis d'aniversari** gegant, amb dues espelmes a la Fira de Cornellà. En Maginet tot i l'edat, les va poder bufar.

L'any següent, els Reis repetien indret de convocatòria, i dalt d'un **autobús vermell de dues plantes** descapotat, aparcaven amb ses patges, les joguines i el carbó, a Fira de Cornellà.

El **2004**, era un any especial. El Tramvia arribava a Cornellà. I si quan el carrilet s'acomiadava abans de ser soterrat, acompanyant als Reis, o al 91 visitaven Cornellà amb una vella màquina de RENFE, El monarques no volien perdre l'oportunitat d'estrenar el **Trambaix**, inaugurant les estacions que hi han prop del Parc de la Infanta.

Elefants, dromedaris... potser faltaven els cavall, no? Doncs vet tu aquí que tres elegants **cavalls**, cavalcant amb solemnitat conduïren fins a Cornellà a Melcior, Gaspar i Baltasar, fins a descavalcar en la Plaça de l'Església.

El **2006**, un gran estel blanc descendia a la Plaça Sant Ildefons a l'encontre del Mag Maginet. Darrere seu, **tres globus aerostàtics** que el seguien, aterraven amb un rei dins de cadascun.

Ses Majestats d'orient, també treballen per la sostenibilitat i el mediambient, així que en aquest any **2007**, i amb voluntat de donar exemple, impulsats pels pedals de **3 tricicles descomunals**, rodaren pel Parc de la Infanta, fins arribar a l'escultura de la llibertat, on els esperava el seu vell amic Maginet.

L'any **2008**, els reis feien aparició a la Plaça Sant Ildefons damunt uns **artefactes**, en els que hi destacava en cadascun d'ells, **una gran corona**, una diferent de l'altre, i un bocí de les mítiques paraules màgiques que pronúncia en Maginet: el vol del mussol... la cua del gat... del Baix Llobregat... Li havien encarregat el disseny de tan meravelloses peces a l'escultor Jordi Rocosa.

I el **2009** altre cop a la Fira de Cornellà, i volant, com en l'any de la piràmide, primer el Mag Maginet en un zeppelin vermell, es desplaçava a l'encontre dels Reis, que arribaven a Cornellà flotant dins d'un altre **zeppelin** molt més gran, aquest de color taronja i morat.

La Cavalcada de Reis

Amb l'arribada dels Reis, 1 acompanyats d'en Maginet, es dirigien cap a la rua de carrosses per iniciar, per tota la ciutat la cavalcada.

En els primers anys de celebració d'aquesta festa, un dels objectius prioritaris va ser treure l'aire carnavalesc d'aquesta rua. Es per això que, des de l'any 1981 fins a l'any 1992, els tres Reis Mags desfilaven a sobre de tres "corsers" o amb carruatges antics tirats per cavalls.

A les carrosses, uns sobre els altres, infants i joves, encapçalats per la primera plataforma amb rodes (arrossegades pels tractors dels pocs pagesos que queden a la ciutat), en Maginet inicia la pluja de caramels.

Milers de persones, esperen a les voreres places, pertot arreu on s'ha anunciat el seu pas, la comitiva dels personatges principals d'aquesta festa.

El recorregut maratonian, per tots els barris d'una ciutat de més de 80.000 habitants, té una durada de quatre hores i s'arriben a llançar pels carrers més de tres tones de caramels.

Quan ja s'han recorregut uns quants barris, la comitiva sempre satura a la Plaça de l'Església per complir el ritual de la pujada a la balconada de l'Ajuntament. Primer hi arriben els patges amb els seus estendards, banderes i torxes.

Al darrera apareixen en Maginet acompanyat dels tres Reis. Tots quatre es dirigeixen cap al públic i és l'únic moment en què tothom els pot veure de molt a prop i fins i tot tocar-los. Després de les encaixades de mans, somriures i carícies cap als més petits, en Melcior, en Gaspar i en Baltasar inicien la pujada, per l'escala de fusta, a la balconada on els espera l'Alcalde de la ciutat. La recuperació de la tradició s'ha acomplert i amb les paraules de benvinguda, aquests últims anys de José Montilla —actualment l'Alcalde—, i la salutació a tots els ciutadans en forma de petit discurs d'en Melcior, tots plegats baixen cap a la plaça per continuar aquesta desfilada.

Abans, però, cal repartir entre els assistents a l'acte l'immens Tortell que, any rere any (des de 1982), és una mica més gran, i també més farcit, gràcies al pastisser de can Moles.

Tota la cort torna de nou a les carrosses i continua el camí cap als barris que resten per visitar.

Bufandes, guants, gorres de llana, esperen pacientment que l'estrella de la primera carrossa, on va en Maginet, aparegui pel fons del carrer. A les altres cinc carrosses hi van els tres Reis i tot de carones de totes les edats, amb el nas vermellós, llançant caramels.

La decoració de les carrosses ha anat canviant. Si des de l'any 1981 fins al 89 vam insistir de buscar temes, cada any més propers al món dels infants, en aquests últims temps els organitzadors van

decidir per tot un seguit de problemes —un any els cavalls de carruatge d'un Rei es van desbocar i van atropellar un cotxe... — tomar els Reis a les carrosses, envoltats de purpurina i amb una ambientació clàssica i molt ben acabada. Fan goig!

La festa ben bé ja s'acaba. Els carrers mig bits, embolicats amb papers de caramels, dolços i amb l'enyor de la plenitud, estan preparats per posar en escena el desenllaç, l'últim acte: la nit.

La Nit de “NIT DE REIS”

La nit de Reis i la nit de Sant Joan són, potser, les nits més màgiques de l'any. Tothom es deixa emportar una mica. Tothom espera que, encara que sigui en somnis, en Baltasar o en Melcior visitin la seva habitació, i seguin una estoneta al seu llit i que posin la mà al sac per treure aquell present, aquella esperança, aquell desig.

A Cornellà ja són molts els infants que han estat visitats pels tres Reis i en Maginet. Des del 1981, Ses Majestats i el Mag, que coneix la ciutat pam a pam, entren a tot un seguit de vivendes pels balcons i els finestrals per mitjà de les escales que transporten els seus patges. Els que hem estat presents en aquestes visites ens hem emportat les últimes sensacions de tendresa que la festa “Nit de Reis” sembla cada any en la nostra dura i tossuda ciutat.

El temps s'acaba i encara uns quants regals al fons del sac. Des de l'any 1985, enmig de corredisses i abans que surti el sol, tots els personatges d'aquest conte buiden els seus últims presents al costat d'una font de la plaça, en una parada d'autobús, a l'entrada del Metro o a l'estació del Carrilet... per a aquells que han matinejat per anar a treballar la diada de Reis.

Quan ja ben bé les clarors deixen veure, al fons, la mar Mediterrània calmada per l'alba del jove hivern, sembla també, una mica culpable de les sensacions que aquests dies ens han abrigat.

La difusió de “NIT DE REIS”

Les festes populars, quant a la seva difusió, tenen un gran avantatge sobre les activitats culturals puntuals. Tothom se'n recorda. Tothom ho sap. No cal recordar-ho amb els mitjans publicitaris habituals.

De tota manera, quan va néixer la festa i en els primers anys de la seva existència, es van fer tot un seguit d'accions perquè la ciutat s'adonés que calla la seva participació per, tots plegats, construir una tradició lúdica i diferent: “Nit de Reis”.

En el temps, la invitació a l'amic de classe o a la veïna, als tiets de Sant Bol i a les cosines de l'Hospitalet, ha estat la difusió més activa i eficient per al coneixement d'aquesta activitat a Cornellà i a la comarca del Baix Llobregat. Els mitjans de comunicació (diaris, televisió i ràdio) han fet la resta.

De tota manera cal remarcar dos aspectes importants que aquesta festa sempre ha cuidat.

Des de l'any 1981 s'edita cada any un cartell, confeccionat per professionals del món de la il·lustració, pintors, dissenyadors, ninotaires, dibuixants... Tots ells han donat la visió personal d'aquests

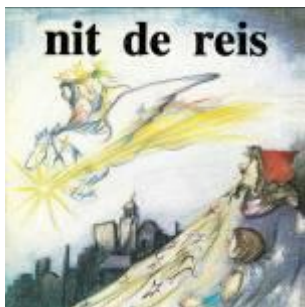

personatges. Nosaltres tan sols els marcàvem tres referències: "Nit de Reis" com a títol, Cornellà de Llobregat i la tradició de l'escala.

L'altre aspecte tenia com a objectiu la difusió i el coneixement del personatge d'en Maginet. És per això que l'any 1985 va aparèixer el primer conte curt sobre les aventures i desventures del nostre Mag. Des de llavors, cada any s'encarrega a escriptors, contistes o per sones vinculades al món de l'infant i també, de vegades, s'ha optat pel concurs, la creació d'un text per als infants. Després, amb la il·lustració de tot un seguit d'artistes que hi han col·laborat, el conte arribava a totes les escoles de la ciutat. L'institut Municipal d'Educació i tots els mestres s'encarreguen que el conte es treballi amb els nens i les nenes.

Els continguts, les aventures d'aquest Mag en aquests 11 contes ja editats, han aconseguit a la nostra ciutat que en Maginet sigui tant o més conegut que en Melcior, en Gaspar i en Baltasar.

Que us sembla recordar alguns petits paràgrafs d'aquests contes i poder conèixer els seus autors i il·lustradors.

...A Cornellà, quan encara els camps i l'arbrada s'estenien des del pont del riu fins als marges dels horts de garrofers d'Esplugues, i des del bosc de Can Corbs fins al camí vell de l'Hospitalet, un home, desconegut, era molt amic dels Reis Mags de l'Orient.

Quan Cornellà era un poble, vivia el Mag més savi de Baix Llobregat. El seu nom era Maginet i era qui feia arribar els Reis puntualment cada any.

Sabeu?, en Maginet coneixia tots els nois i noies de la nostra ciutat, tant els que es portaven bé com els que tiraven pedres en el bosc de Can Corbs contra els xicots de Sant Joan Despí...

1985-Autor: Laureà Palmer
Il·lustració: Maria Puig.

...Temps era temps, un hivern de grans nevades, el nostre Mag va rebre una visita: de terres no gaire llunyanes va arribar una bellíssima jove. Es deia Niobe i de ben petita ja havia tingut somnis i visions premonitòries. Ella, com tothom, havia sentit parlar molt del Maginet i els seus daus màgics. Convençuda dels poders, va pensar que ell podia ser el mestre perfecte: tenir poder no era prou, calia aprendre a fer-los servir. Amb aquest propòsit, un dia, decidí posar-se en marxa per obtenir l'ajuda del Mag...

1986-Autora: Maria Jaen.
Il·lustració: Tina Gil.

...L'home va fer que no amb e! cap. I, amb veu prima: —No, no l'aviseu! Em dic Maginet, de jove vivia al vostre poble i me'n vaig anar a córrer món. He après a llegir les estrelles del cel i sé les cançons dels pescadors de les illes gregues; conec els que travessen el desert amb les caravanes de camells i entenc el llenguatge de les flors i dels ocells..., però m'ha picat una serp i estic malalt, molt malalt... Però cap metge no em cura...

1987-Autor: Ignasi Riera.
Il·lustració: Carme Juliana.

...S'havia fet fosc, camí de casa, en Pau i els seus amics, el Daniel i l'Alba, s'havien assegut al capdamunt del carrer de les Escaltes.

—Si vull puc fer venir el mag Maginet—deia en Pau.
—No m'ho crec— va ter en Daniel.
—Sé les paraules màgiques, i el meu avi diu...
—Digues les paraules màgiques, Pau!—va demanar l'Alba, i en Pau.

amb aire solemne va recitar:
D'aquí i d'allà
des de Sant Boi
fins a Cornellà.
E! vol d'un mussol
la cua del gat
del Baix Llobregat.
Ara que fa fred,
vine, Maginet...

1988-Autora: Montserrat Galicia.
Il·lustració: Mireia Vives.

...En Maginet s'havia aturat on l'aigua del canal es parteix: la part més important segueix cap a Can Mercader i l'altra es precipita en forma de cascada llepant l'antiga fàbrica de Can Rosés.

—Calla! No diguis res!— m'ordenà la veu de Maginet.— Acosta't.
En Maginet mirava fixament el salt de l'aigua. Tenia la cara com jil luminada, amb una extraordinària expressió de felicitat.

—És ella!— digué...

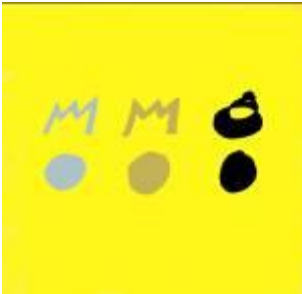
1989-Autor: Joaquim Vilà.
Il·lustració: Rosa Tort.

...En un tres-i-no-res, s'havia organitzat un xafarranxo increïble: cotxes i motos de la policia, camions dels bombers, ambulàncies de la Creu Roja, l'alcalde i uns quants regidors de l'Ajuntament, periodistes de diaris i revistes, de ràdios i de televisions, i una gentada enorme que omplia la plaça i els voltants. L'embús de cotxes era fenomenal i ja no podien circular. Els clàxons protestaven: mec-mec!, mec-mec!...

1990-Autor: Jordi Vinyes.

Il·lustració: José Ángel Gan.

...No us ha passat més d'un cop que tot és en silenci i, de sobte, sense que ningú no hagi tocat res, se sent un soroll? Doncs ja podeu tenir per ben segur que és en Melquiades, que, com que encara és aprenent de mag, no té gaire pràctica de moure's entre vosaltres i, sense voler-ho, fa caure les coses!

Molts de vosaltres ja em coneixeu perquè alguna vegada m'heu trobat a dins dels vostres somnis. Ho sento!. Es que m'agrada tant entrar i ter el tafaner per aquests llocs!...

1991-Autor: Josep Fernández Quiles.

Il·lustració: Manel Puig i Cuxart.

...“I una altra cosa: els Reis són Reis perquè fan servir aquestes capsetes, i sempre bé. En treuen joguines, eines, vestits i dolços per als nens...”

...“No ho entenem”, van dir els nens. “No tot s'ha d'entendre”, els va aclarir (o enfosquir) el mag.

Després de tantes experiències i de tantes aventures, en Pau i la Gràcia estaven impressionats, atabalats i feliços, com després d'un gran somni bonic quan et despertes.

1992-Autor: Josep Camps i Aleu.

Il·lustració: Lluís Amela i Sabaté.

...Sóc a la cua, amb el pare, esperant el torn d'entrar a la tenda por tal de donar-li la meva carta. En Víctor, un amic del cole força entremaliat, és darrere nostre. No para quiet ni un moment.

—Què t'hi jugues que li trec el barret?

—Per què l'hi vols treure?

—Perquèestic segur que tota la seva màgia i els seus poders s'amaguen dins. Tu n'havies vist mai cap de tan llargarut?

Entrem i el mag Maginet ens saluda. El seu barret blau ens sembla un tros de cel! estelat...

1993-Autors: Empar Fernández i Joan Tardà.

Il·lustració: Gabriel Salvadó.

...Per cert, Maginet, t'he portat herbes remeieres de totes menes: camamilla, por quan els Reis d'Orient hagin passat per totes les cases dels nens i s'hagin menjat els torrons i begut el vi dolç. També t'he portat til·la... i tal com em vares demanar... la cua del gat!

Gràcies, Brunilda, sense la cua del gat no sé si s'acomplirien les paraules màgiques per l'arribada dels Reis...

1994-Autora: Núria Coma i Massó.
Il·lustració: Maikel.

...Mirava tothora pel seu telescopi... Fins i tot va trucar a les seves amigues, les bruixes Brunilda i Celeste i al gran encantador Jairo. I res, e! resultat sempre era el mateix, sempre la mateixa resposta a la qual el! no podia trobar solució: "Conte que contaràs, tots els contes junts i ho trobaràs..."

...I precisament era en els contes que cada any s'escrivien on hi havia la solució a aquest galimaties. "Ho entens ara, Javier? —ostres! altre cop s'equivocava de nom— és en els contes on s'amaga el secret de l'arribada".

1995-Autor: Ramon Montserrat.
Il·lustració: Pilarín Bayés.

"El Maginet té al seu laboratori en el lloc més alt de la torre de la Miranda. Però ara deu estar molt enfeinat preparant l'arribada dels Reis d'Orient i donant ordres per muntar el campament", va dir el Juanito. "No hi fa res", va contestar l'Albert, "ell està acostumat a realitzar coses prodigioses. Jo crec que hi hauriem d'anar." Dit i fet, tothom se'n va anar cap a la torre.

1996-Autor: Casimir Iglesias.
Il·lustració: Martí Pérez.

-Ja t'ho deia jo que se'n casaria- replicà la Irene molt convençuda -L'any passat, quan el vaig veure al Campament, em va dir que treballava tot l'any assajant conjurs màgics i inventant fórmules poderoses. I això és molta feina!

-Vols dir? Apa, ja tornarem demà, potser llavors el Maginet ja haurà arribat. Hem d'anar a casa del Marc, que ens està esperant ja fa estona.

1997-Autor: Charo Campos.
Il·lustració: Sergio Morraja.

...Guaita!, les columnes de l'Ajuntament. Quina foto més ben feta, i amb color. I ara que em ve a la memòria: no us han explicat mai que fa molts anys, un alcalde va treure les columnes amb els seus capitells per fer una entrada a l'Ajuntament més gran. Després d'uns mesos d'haver-ho provat amb marcs i portes de fusta, de ferro, de formigó i pedra, sempre s'ensorrava i el soroll de la solciada despertava a tothom cada matí...

1998-Autor: Laureà Palmer.

Il·lustració: Inno Maza i Juanjo Calvo.

...Al cap d'una estona els grans tornen de la seva exploració i van a recollir els seus germanets, però quan arriben als gronxadors no hi són. Busquen i busquen per tot el parc però no els troben enlloc.

- On deuen ser?- pregunta en Bernat.

- No ho sé, hem buscat per tot arreu- contesta en Martí.

La Clara que és l'assenyada, comenta

Jo crec que hauríem d'anar a buscar la teva mare, Rocio, ella sabrà que fer...

1999-Autor: Mireia Ylla-Català.

Il·lustració: Gisela Daura.

...Aquella nit, el Mag Maginet va trucar al Pare Noel. Feia molt de temps que no parlaven perquè tots dos sempre van molt enfeinats quan s'acosta Nadal. Però van estar contents de poder saludar-se, encara que fossin tan lluny un de l'altre. I després de parlar durant molta estona van tenir una brillant idea per poder aconseguir fer realitat el somni de la sara: veure els Reis sense moure's de la seva nova ciutat...

2000-Autor: Marta Romagosa.

Il·lustració: Marc Anglès.

...El Cap de la Guàrdia Urbana arriba al despatx amb una notícia d'última hora:

- "A l'observatori astronòmic del Tibidabo -diu- han detectat un objecte volador que anava cap a països llunyans. Estan segurs que l'objecte és la torre de la Miranda, però no saben a quin misteriós país es dirigeix, i, el que és pitjor, acaben de perdre-li la pista"...

2001-Autor: Carles Navales.

Il·lustració: Octavi Ruiz.

...El Maginet mou la seva llarga mà, s'acaricia el barret, i amb un posat seriós comenta. "Aviam, jo comprenc les vostres incerteses. Precisament avui pot ser un dia especial per aclarir misteris. El nostre ajuntament ens ha regalat aquest ordinador amb connexió a Internet i mitja dotzena de cascos per entrar dintre la realitat virtual"...

2002-Autor: Lucinda Esdruga.
Il·lustració: Paco Palmer.

...El mag, d'esquena a ells, treballava amb uns gots i unes ampolles de vidre, que treien fums de colors. En un cantó es veia la bola màgica que feia moure l'energia de la llum. Per la finestra sortia el telescopi per veure els estels. I a la taula era plena de llibres vells oberts, papers... En un dels extrems hi havia l'objecte, que semblava lluir més que mai...

2003-Autor: Jordi Izquierdo.
Il·lustració: Olga Malavia.

...Era una cosa que mai havia tingut però que somiava sempre de tenir, que la faria la nena més feliç del món perquè mai més es trobaria tan sola; així que després de pensar va escriure amb una lletra molt gran perquè s'entregués molt bé. Va dibuixar petons, flors i estrelles i, entre les estrelles, va dibuixar-hi l'única cosa que demanava: una nina amb una trena molt llarga...

2004-Autor: Margarita Espunya.
Il·lustració: Josep Castro.

...Centenars de campanetes varen dringar alhora, aquell so em va recordar la fadeta, crec que no la oblidaríem mai.

No sé com, el Tram va parar al nostre davant. El Rei Negre va baixar, i li va donar un sobre platejat a la Sukaina, a mi em va acaronar la gelta. No ens ho podem creure! A la Sukaina li tremolaven les mans, es va abraçar a la Sofia ensenyant-li el sobre. En Jordi que estava més tranquil, el va obrir. Dins hi havia dos bitllets d'avió per anar i tornar del Sàhara i una carta que deia:

...

2005-Autor: Glòria Alcàcer i Carme R. Raquejo.
Il·lustració: Marcos Morán.

...Jo vivia on ho fan ara els iaïos, a Sant Ildefons. Llavors no tenia gaire consciència de que existís una ciutat més gran que el barri, doncs perquè gairebé no en sortia d'allà.

De vegades, els diumenges, anàvem a Can Mercader, i ja em semblava molt lluny! S'havia de passar un pont sobre la via del tren; era de ferro, molt alt i em feia una mica de vertigen...

**2006-Autor: Mercè Barral.
Il·lustració: Josep Escalé.**

...Tots els nens corríem al darrere, els patges ens repartien caramels boníssims fets amb pols d'estels.

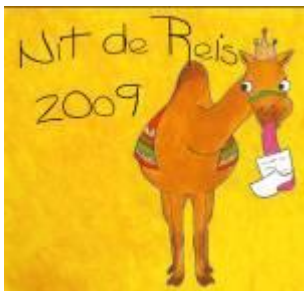
En Arribar a la plaça de l'església, el Rei Negre, que era el més valent i encara ara és el meu favorit, pujava per l'escala que s'enlairava amunt, amunt, i molt a poc a poc baixava fins al balcó de l'ajuntament i, des d'allà estant, tots tres saludaven els nenes i nenes que, embadalits, els miràvem...

**2007-Autor: Isabel Barberà Molina, Elisa Martínez Tobed i Mercé Llach Gràcia.
Il·lustració: Carme Solé Vendrell.**

...Dit i fet, Aquella mateixa nit, mentre le Mag Maginet tornava al seu telescopi, en Ninini i en Melquiades es van posar a treballar: "Això és una esfera de vidre màgic. A dintre anem vessant amb molta cura les il·lusions recollides. Amb unes trenta en tindrem prou..."

**2008-Autor: Jordi Cienfuegos.
Il·lustració: Lluïsa Valiente.**

...Com sempre, els nens i nenes, acompanyats dels seus pares, van portar les cartes al Mag Maginet. Aquell vell savi els esperava al Campament Oriental, dins d'una gran haima il·luminada amb foc de veritat i moltes, moltes estrelles, perquè sempre s'hi ha d'anar a la nit. Ell està acostumat a treballar de nit i a descansar de dia, perquè la seva feina és ser astrònom – mirar el cel amb el seu gran telescopi, situat allà dalt, a la torre de la Miranda, la torre més alta i bonica de Cornellà...

**2009-Autor: Glòria Hernández i Miralles i Maricruz Herreros Martínez.
Il·lustració: Muntsa Amigo Olmos.**

Al darrere dels cortinatges i palmeres en la posada en escena

Per acabar aquesta descripció de la festa "Nit de Reis", seria divertit utilitzar un seguit de records i anècdotes i també alguna humil reflexió amb l'esperit de col·laborar en l'ampliació de recursos per a aquest futur, encara jove, de la nostra festa.

¿Recordeu l'any 1981 l'arribada dels Reis tot baixant pel campanar de la Plaça de l'Església? En Gaspar i en Baltasar semblava que eren els més àgils. En canvi en Melcior va donar la imatge que potser n'havia fet un gra massa amb els àpats de Nadal i Sant Esteve. Per ser fidels a la veritat cal explicar que la capa daurada es va enganxar a l'agulla del rellotge del campanar.

Un any, al campament van voler posar, en els corrals, força animals de granja per fer-lo més bonic. Quan encara els animals, amb les presses, no estaven ben fermats i amb l'enyor del seu mas, uns quants van voler anar a fer un vol per la ciutat. Els protagonistes van ser dos ases tres ovelles. La guàrdia urbana i els organitzadors van haver de fer un ampli desplegament i com sempre gràcies a la col·laboració ciutadana, els fugats van tornar a mare. Per cert, un ase es va trobar a punt de traspasar la frontera amb Esplugues.

L'any 1982, quan encara la Festa no era gaire coneguda, en una visita d'en Baltasar i en Maginet a una família del barri de Lindavista a les quatre de la matinada, després de donar els regals als nens, el pare ens va fer una divertida confessió: ens va ensenyar l'escopeta carregada. Va pensar que érem uns lladres que ens havíem inventat tota aquesta història per treballar aquella nit. Ens va demanar disculpes. Eh no creia ja amb els Reis.

En una cavalcada, quan encara la Unia del Carrilet no estava soterrada, en el pas a nivell del barri Riera una de les carrosses es va aturar el bell mig de les vies. El cap del drac, que llançava caramels per la seva boca, topava amb uns cables. Els xiulets del Carrilet que s'acostava va ajudar a fer el moment més històric. imagineu al dia següent les portades dels diaris! Però en Maginet, aixecant-se les faldilles, va fer un salt de la seva carrossa i va poder aturar el tren a temps. Per ter més dolça l'espera, els patges van obsequiar al maquinista amb una bossa dels caramels i als passatgers amb uns quants grapats.

A dins de l'apartat de fets que no es van consolidar, amb el pas del temps, cal recordar els sopars que colles de joves havien organitzat la nit de Reis per fer més curta, i en grup, l'espera fins a les 6 de la matinada per sortir al carrer a buscar els regals que els Reis havien deixat a les places, parades de bus, cantonades.

També l'any 1986 volíem que per la diada de Reis, a part de menjar el tortell amb sorpresa, a Cornellà i a les seves pastisseries oferissin també els "Daus Màgics" de massapà d'en Maginet. Tan sols unes quantes pastisseries van respondre a la proposta, i l'esforç i el cost van aturar l'experiència en altres anys.

Una altra proposta que no va prosperar, per altres motius, va ser la "Colla dels Estruços" de Cornellà. L'any 1986 per dinamitzar la cavalcada, van néixer quatre estruços de cartró-pedra fets per en Xavier Juez. La seva funció era ericapçaiar la cavalcada, tot caminant per l'espai del públic i, de tant en tant, s'ajocaven i cagaven caramels. Tan sols sortien un cop a l'any, per la cavalcada. L'any següent

van néixer dues femelles més. La colla dels sis estruços ja s'havia completat. A més a més es va estrenar la Dansa dels Estruços de Cornellà, que es va ballar davant de l'Ajuntament, abans que els Reis pugessin a la balconada.

Havíem aconseguit per primera vegada tenir un bestiari popular a la nostra ciutat però, mesos després, uns quants busca-raons els van cremar tot provocant un incendi al veli cine Club. L'elevat preu per la construcció d'aquelles aus i la mancança d'un espai segur per al seu repòs i seguretat van fer desistir la seva recuperació.

Aquest fet, aquest intent de buscar nous elements per a la dinamització de la cavalcada, responia a la preocupació de caracteritzar i resoldre, potser, l'apartat més difícil de "Nit de Reis".

A hores d'ara, 1995, la cavalcada continua sense resoldre tot un seguit de problemes que la fan esgotadora i deslluïda. El primer pas que caldria fer és una revisió del seu recorregut. No es pot esperar amb il·lusió el pas de la comitiva que en un tres i no res ja la veus marxar. Tampoc es pot acceptar que a les 21,30 encara s'estiguin visitant barris. Pensem en els més petits.

Caldria que tothom es posés d'acord per revisar aquest aspecte. imagineu un recorregut que comencés al carrer Major, pujant per la Rambla, aturant-se a la Plaça de l'Església i que després continués cap a l'Avinguda Salvador Allende fins a la Torre de la Miranda, on podria acabar. Això suposaria passar per espais amplis, sense perills i sobretot a poc a poc, per disfrutar, per poder acostar-te amb els teus fills fins als patges i ben bé poder torcar-los. I en un moment els Reis i en Maginet podrien baixar de les seves carrosses i acostar-se a la gent, parlar i arribar amb la punta del dit a tocar la barba d'en Melcior.

Aquest anar a poc a poc possibilitaria augmentar els elements que podrien formar part de la rua. Possibilitaria l'anada a peu de tot un seguit de personatges. Els primers els patges, els abanderats i portaestendards, els cavalls carregats amb les sàrries de regals i escales, potser un ramat de bens, dos camells eixerits i, si els responsables s'animen, podrien tornar la "Colla dels Estruços". I si es convida encara més els joves i les entitats a participar, podrien néixer les penyes o colles d'en Maginet, d'en Melcior, d'en Gaspar i den Baltasar les quals, amb una competència sana, cada any prepararien nous elements, nous vestuaris per caracteritzar la desfilada del seu personatge. Recordem, tots plegats, que aquesta festa fa sortir tothom de casa seva i val la pena fer un gran esforç, en aquest apartat, perquè tothom se senti ben de gust.

De tota manera penseu que aquesta reflexió és molt particular. Ja sabem que qui mana, qui fa i desfà és en Maginet... Preguntem-l'hi?

Consell d'obligat compliment per petits i grans

Abans d'anar a dormir i per donar la benvinguda a casa nostra als Reis, recordeu de deixar al pati o a la balconada l'aigua i la palla per als camells i, dins de casa, sobre una taula ben parada, el vi dolç els torrons i quatre gotets. Sí... quatre. Penseu que en Maginet els acompanya!